

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L., R., V.**, IČO: X., právne zast. JUDr. L.Č., advokátom, L., M. proti žalovanej: **J.G., H.**, zast. JUDr. P.V., advokátom, S., B., **o zaplatenie sumy 76 904,70 Sk s prísl. a o vzájomnom návrhu žalovanej o zaplatenie sumy 573 095,30 Sk s prísl.**, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.11.2008, č. k. 41 Cob/181/2008-106, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.11.2008, č. k. 41 Cob/181/2008-106 **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici, č. k. 60Cb 49/2006-84 zo dňa 25.04.2008 v napadnutej časti potvrdil. Žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že žalobcom uplatnená pohľadávka, ktorá bola žalobcovi postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.01.2003, je dôvodná. Započítaciu námietku žalovanej do výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky, t. j. sumy 76 904,70 Sk, ako aj jej vzájomný návrh o zaplatenie sumy 573 095,30 Sk nepovažoval odvolací súd za právne relevantné z dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa. Pokiaľ sa žalovaná

bránila v konaní tým, že žalobca odkúpením predmetných pohľadávok si len splnil svoju povinnosť voči žalovanej tým, že za žalovanú zaplatil jej veriteľovi R., s.r.o. jej záväzky, vrátane úhrady faktúry č. 10/01/620 v sume 76 904,70 Sk, a to tým spôsobom, že žalovanej neuhradil sumu 650 000 Sk predstavujúcu ½ jej podielu na rodinnom dome v R. a tento podiel jej uhradil tým spôsobom, že za žalovanú uhradil jej záväzky voči veriteľovi R., s.r.o., tak žalovaná v tomto smere svoje tvrdenie nepreukázala, pretože nepredložila o tom žiadny právne relevantný dôkaz. Stotožnil sa s odôvodnením rozsudku, ktorý konštatoval, že písomná dohoda o prevode nehnuteľnosti zo dňa 01.12.2000, na ktorú sa žalovaná odvolávala ako na dohodu o vyporiadaní BSM nenadobudla účinnosť, pretože nebola zavkladovaná do katastra nehnuteľností podľa ust. § 149a Občianskeho zákonníka, dôkazom čoho je i tá skutočnosť, že návrh žalovanej na zmenu zapísaných údajov v katastri nehnuteľností (na zápis žalobcu ako výlučného vlastníka rodinného domu v R. č. 608) bol Správou katastra Levice zamietnutý a žalovaná je aj teraz vedená v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra Levice ako spoluvlastníčka rodinného domu v R., súp. č. 608 na parcele č. 1070/8 v spoluvlastníckom podiele ½ (LV č. X.). Taktiež sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, keď neprihliadol na kompenzačnú námietku žalovanej uplatnenú v konaní na súde prvého stupňa a rovnako sa stotožnil so záverom, keď nepovažoval za dôvodný vzájomný návrh žalovanej o zaplatenie sumy 573 095,30 Sk s prísl., ktorý zamietol. Keďže pohľadávka žalobcu na zaplatenie sumy 76 904,70 Sk spolu so 14,23% úrokom z omeškania od 14.06.2001 do zaplatenia bola uplatnená dôvodne čo do základu a výšky, konštatoval, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žalovanej uložil povinnosť zaplatiť uplatnenú sumu 76 904,70 Sk spolu so 14,23% úrokom z omeškania ročne od 14.06.2001 do zaplatenia.

Vzhľadom na to, že žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu týchto trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala dovolanie žalovaná. Prípustnosť dovolania oprela o § 237 písm. e/ O. s. p. a tvrdí, že nebol podaný návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný. Potrebný bol z hľadiska splnenia časového limitu 3 rokov po rozvode manželov o vzájomné vysporiadanie.

Dovolateľka namieta, že súd nesprávne rozhodol, keď ju zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 76 904,70 Sk, ktorú mu už zaplatila svojim ½ podielom za rodinný dom, podnikateľské sídlo, t. j. nehnuteľnosťou v R. č. 608, katastr. územie R. LV č. X.. Má za to,

že už prvostupňovému súdu predložila právne relevantný dôkaz, a to v Zmluve o postúpení pohľadávok a uzavretej Dohode o prevode nehnuteľnosti. Týmto reálne podľa nej došlo k vzájomnému vyrovnaníu podlžností medzi ňou, žalobcom a veriteľom R., s.r.o.

Uvádza, že suma 650 000 Sk, uvedená na Zmluve o postúpení pohľadávok, nie je náhodná či mylná, veď pohľadávky mali celkovú hodnotu 800 016,40 Sk. Veriteľ po vzájomnej dohode upravil túto výšku exaktne tak, aby bola v súlade so sumou 650 000 Sk prvšie uzavretej Dohody o prevode nehnuteľnosti medzi ňou a žalobcom. Týmto postupom reálne došlo k vzájomnému vyrovnaníu všetkých troch zainteresovaných strán.

S poukazom na uvedenú zmluvu a na dohodu o prevode nehnuteľnosti, podľa jej mienky súdu preukázala svoje tvrdenie, že žalobca nemal dôvod vyzývať ju na zapltenie dlžnej sumy a nikdy tak ani neurobil, pretože sám tento spôsob vzájomného vyrovnanía navrhol, inicioval a realizoval, odôvodňujúc ho ako najvýhodnejší.

Namieta, že žalobcovi zostala k dispozícii celá predmetná nehnuteľnosť R. č. 608 na podnikanie i na bývanie v celom podieli 1/1. Žalobca tu má doposiaľ svoje miesto podnikania a podniká tu výlučne sám, tiež tu má trvalý pobyt. O vklad do katastra nehnuteľností podala sama riadne návrh, ako sa so žalobcom - bývalým manželom - dohodli, ktorý disponuje de facto s nehnuteľnosťou celým podielom sám, akceptujúc Dohodu o vysporiadaní nehnuteľnosti, ona nemá žiadnu dispozíciu so svojim 1/2 podielom: nemožno ho ani predať, ani prenajať, ani inak využívať, a to aj z dôvodu agresívnych vlastností žalobcu.

Tvrdenie o tom, že Správa katastra v Leviciach zamietla návrh na zmenu údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, ako to konštatuje súd v rozsudku na str. 4, neobstojí, pretože súd mal za preukázané, že žalobca sa odmieta stať výlučným vlastníkom v podiele 1/1, de iure to odmieta, keď účelovo nesúhlasí so zápisom na správe katastra.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), preskúmal dovolanie podľa ust. § 242 ods. 1 bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa ust. § 236 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa ust. § 238 ods. 3 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalobcom podané dovolanie nespĺňa dôvody prípustnosti dovolania uvedených citovaných ust. § 238 O. s. p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, a to z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľka oprela prípustnosť dovolania o § 237 písm. e/ O. s. p., že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, pričom má na mysli návrh na vyporiadanie bezpodielovaného spoluvlastníctva manželov z hľadiska splnenia časového limitu 3 rokov po zániku manželstva..

Uvádza, že podľa dohody o vyporiadaní nehnuteľnosti jej mal žalobca zaplatiť 650 tis. Sk najneskôr do konca r. 2002. Keďže jej peniaze nevyplatil, mala si plnenie vymáhať prostredníctvom súdu, neurobila to, pretože sa jej žalobca ústne zaviazal v decembri 2002, že sumu vyplatí prostredníctvom spoločnosti R., s.r.o. , čo žalobca urobil uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávok s touto spoločnosťou.

Názor dovolateľky, že opísanú situáciu, za ktorej ona nepodala návrh na vyporiadanie BSM možno uznať ako dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. e/ O. s. p., je mylný.

Podanie návrhu na začatie konania o vyporiadenie BSM nie je konaním, ktoré by súd mohol začať bez návrhu a je na bývalých manželoch, či takýto návrh v zákonom stanovenej lehote podajú alebo nie. Súd do prejavov ich vôle zasahovať nemôže

V prípade upravenom citovaným ustanovením § 237 písm. e/ O. s. p. ide o situáciu, keď súd začal konanie bez toho, že by existoval návrh na jeho začatie, absenciu návrhu na začatie konania, čiže konanie sa uskutočnilo napriek tomu, že nebol podaný návrh na začatie konania a nejde o prípady, kedy súd môže začať konanie bez návrhu.

V dovolaní napadnutom rozsudku bol zo strany žalobcu podaný návrh na začatie konania a na jeho základe súd začal konať, nekonal bez návrhu, bez podania žaloby.

Na základe uvedeného dovolací súd konštatoval, že v konaní nebola splnená dovolateľkou tvrdená prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. e/ O. s. p. Súd nezistil ani iný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p.

Podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

V súlade s citovaným ustanovením dovolací súd v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol dovolanie, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania žalobcovi nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. februára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.